Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Koning Lijsterbaard

Er was eens een koning met een prachtige dochter. Helaas was het meisje niet alleen mooi, maar was ze ook verschrikkelijk arrogant. Ze vond zichzelf beter dan iedereen. Elke man die met haar wilde trouwen, maakte ze belachelijk. De een vond ze te dik, de ander juist te dun. Sommige mannen waren te lang, andere mannen waren juist te klein.
De koning wilde graag dat zijn dochter zou trouwen, dus nodigde hij alle belangrijke mannen uit op een feest. Hier stonden ze allemaal op een rijtje, terwijl de kritische prinses langsliep. Één voor één maakte ze de mannen belachelijk. Vooral de koning van het buurland moest het ontgelden. De arme man had een beetje een kromme kin. 'Pfff, jouw kin lijkt net op de snavel van een lijster', zei ze. 'Voortaan noemen we jou Lijsterbaard!' De koning zag hoe verschrikkelijk zijn dochter alle mannen behandelde en werd boos. 'Jij zult met de eerste bedelaar die hier aan de deur komt trouwen!' riep hij. En dat gebeurde. Enkele dagen later kwam er een muzikant, in vuile en gerafelde kleren, bij het kasteel om liedjes te zingen. De koning riep hem binnen en liet hem daar ter plekke met de prinses trouwen. De prinses vond het verschrikkelijk, maar moest doen wat haar vader zei. Samen met haar nieuwe man werd ze het kasteel uitgestuurd. Dat was immers geen plek voor een bedelaar en zijn vrouw.

De bedelaar nam de prinses bij de hand en nam haar mee naar buiten. Bij een groot bos vroeg het meisje: 'Van wie is dit mooie bos?' en de bedelaar antwoordde: 'Dit is allemaal van Koning Lijsterbaard.' Bij een groene weide en een grote stad gebeurde hetzelfde. Toen ze na een hele tijd bij een piepklein huisje aankwamen, zei de bedelaar dat dit hun huisje zou worden. O wat had het meisje een spijt dat ze niet met Koning Lijsterbaard getrouwd was. Als ze nou niet zo arrogant was geweest..

De koningsdochter ging het huisje binnen en wist niet wat haar overkwam. Er was maar één kamer en geen enkele bediende. Ze moest opeens alles zelf doen. Maar het meisje wist helemaal niet hoe je vuur maakt en ze kon ook al niet koken en spinnen. Daarom besloot haar man dat ze maar op de markt moest gaan zitten om potten en pannen te verkopen. Dan zou ze in ieder geval wat geld kunnen verdienen om eten te kopen.
De eerste dag op de markt ging het goed en de prinses verkocht een aantal potten en pannen. De volgende dag ging ze echter op de hoek van de markt zitten. Toen een dronken man op zijn paard niet oplette, reed hij zo dwars door al het aardewerk heen. De koningsdochter had niks meer en ging huilend naar huis. Wat was ze bang dat haar man boos zou worden.

Haar man werd inderdaad boos, maar had ook al een andere baan voor haar geregeld. Ze zou als keukenmeid in het kasteel van de koning mogen werken. Ze moest het meest vieze werk doen, maar ze deed het zonder te klagen. Haar zakken stopte ze vol met restjes eten, zodat zij en haar man wat te eten hadden.
Nou zou die dag toevallig de oudste koningszoon gaan trouwen. De grote balzaal was prachtig versierd en alle belangrijke mensen kwamen aan in de mooiste kleding. O wat had de prinses daar graag bij gehoord. Ze vervloekte haar arrogantie, waardoor ze nu in armoede moest leven. Terwijl het meisje stond te kijken, kwam de koningszoon binnen. Hij zag het mooie meisje bij de deur staan en nam haar hand. De prinses schrok en stribbelde tegen, want ze zag dat het Koning Lijsterbaard was. Maar hij trok haar mee de balzaal in. Daardoor scheurde haar zakken en kwam al het eten op de grond terecht. Wat schaamde het meisje zich!
Meteen rende ze de zaal uit, maar op de trap werd ze ingehaald door Koning Lijsterbaard. 'Wees niet bang,' zei hij, 'ik ben de muzikant met wie je in het kleine huisje gewoond hebt en ik ben ook de dronkaard die je aardewerk kapot heeft gemaakt. Ik wilde je straffen voor jouw arrogantie, waardoor je mij zo bespot hebt.'
De prinses begon te huilen en snikte: 'Ik ben het niet waard om jouw vrouw te zijn!' Maar Koning Lijsterbaard troostte haar en gaf haar de mooiste kleding. 'Nu gaan we echt onze bruiloft vieren!' zei hij. En dat deden ze.
En de prinses heeft nooit meer iemand anders belachelijk gemaakt.